

Ja, selvfølgelig, jeg tror ogsaa, det laa i de Udtalelser, jeg før kom med, og at Udtrykket i § 3, „den i øvrigt fornødne Medhjælp“, sigter selvfølgelig til, at Fogeden beholder det Antal Assistentter, han nu har, og som Tillæg faar de her foreslaaede Underfogeder.

Hvad den foreslaaede Titel angaar, glæder det mig, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vil være rigtigt at give Fogeden i Kjøbenhavn en anden Betegnelse end „Kongens Foged“. Men naar Spørgsmaalet er, hvilken Betegnelse han skulde have, forekommer det mig, at den Benævnelse, der er foreslaaet, er meget rimelig og passende, nemlig „Byfoged“, Byens Foged. Det er rigtigt, at der er Embedsmænd i andre Byer, som ogsaa betegnes Byfoged, men ogsaa disse have jo som en Del af deres Forretninger Fogedforretningerne, saa det forekommer mig ikke, der fremkommer nogen Anomali ved at bruge den Betegnelse. Man kunde naturligvis gaa den Vej, som det ærede Medlem foreslog, at kalde ham simpelthen „Foged“, men det forekommer mig — og navnlig af de Grunde, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds fremdrog — at dette vilde være en mindre heldig Titel. For mig staar det saaledes, at det altid maa være ubehageligt for den paagældende Embedsmand at have en Titel, som ikke lyder rigtig godt, og jeg kan give det ærede 7de Medlem for 2den Kreds Medhold i, at Titlen „Straffedommer“ er en meget uheldig og ubehagelig Titel for en Embedsmand at gaa med. Men det forekommer mig ogsaa, at Titlen „Foged“ er en Titel, en Betegnelse, der ikke maatte være behagelig for paagældende, og som let kunde give Anledning til Fortrædeligheder af forskellig Natur. Jeg vil derfor henstille til det høje Ting at beholde den i Lovforslaget foreslaaede og af det andet Ting vedtagne Betegnelse.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds mente, at de foreslaaede Lønninger for Underfogederne vare for smaa, skal jeg dertil sige, at man naturligvis ikke kan sammenligne den foreslaaede Løn med de Indtægter, Undernotarerne have, idet disse Embedsmænd efter en særlig Ordning ere sportellønnede. Man maa derimod sammenligne disse Lønninger med de Lønninger, som ere normede for Assistentter under Hof- og Stadsretten, altsaa de Embedsmænd, som Underfogederne komme til at staa nærmest over. Medens Lønningerne for disse, om jeg husker ret, kunne stige til højst 1,800 Kr., er den

højeste Lønning for Underfogederne jo ansat til 2,800 Kr., hvilket jeg derfor maa anse for meget passende, og jeg tror ganske sikkert, at det ikke vil være vanskeligt at finde yngre, dygtige Folk, som fuldt ud ere rede til at overtage og i en længere Række af Aar villige til at blive i disse Stillinger. Jeg har netop under Hensyn til de Lønninger, der ere normerede for Assistentter under Hof- og Stadsretten, ment, at disse Lønninger vare ret rimelige og rundelige, og mener, at man gennem dem vil kunne sikre sig dygtig og varig Bistand for Fogeden.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds tvivler om, at den foreslaaede Udvidelse om nogle faa Aar vil være tilstrækkelig, saa er det noget, det er meget vanskeligt at udtale sig om i dette Øjeblik, men jeg vil sige, at jeg ganske vist haaber, at der inden mange Aar skal ske den paatænkte Retsreform, og saa vil Udvidelsen følge af sig selv. Af den samme Grund er jeg og maa være meget varsom med at fremsætte Forslag, der gaa ud paa at lappe paa det gamle. Det er kun efter meget nøje Overvejelse og med en stærk Overbevisning om Nødvendigheden deraf, at jeg er gaaet til at fremsætte det foreliggende Lovforslag.

Naar nu det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) spørger, hvorledes det stiller sig med et tilsvarende Lovforslag om Forøgelse af Assessorernes Antal i Kriminal- og Politiretten, skal jeg sige, som jeg har sagt i det andet Ting, at Spørgsmaalet er Genstand for Overvejelse, men at disse Overvejelser endnu ikke ere skredne saa vidt frem, at jeg er saa sikker paa Nødvendigheden af en saadan Forøgelse, at jeg har fundet det rigtigt at fremsætte Lovforslag derom. Jeg vilde meget nødig, eller rettere sagt, jeg vil ikke lægge Lovforslag frem af den Art, naar jeg ikke er saa fuldt overbevist om Nødvendigheden deraf, saa at jeg føler med mig selv, at jeg med gode Grunde, Argumenter, vil kunne overvinde de mulige Indvendinger, som maatte fremkomme. — Noget lignende gælder Spørgsmaalet om Forandringen af Forholdet ved Sø- og Handelsretten. Medens det vel er muligt, at jeg allerede i næste Rigsdagssamling vil fremkomme med Forslag om Forøgelse af Assessorerne i Kriminal- og Politiretten, tror jeg rigtigt nok, at Forholdet med Hensyn til Sø- og Handelsretten vil kunne bero, til det viser sig, om det vil lykkes allerede i næste Rigsdagssamling at faa Retsreformen gennemført, thi i saa Fald vil der kun gaa en